

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1099 Η Άλωση της Ιερουσαλήμ Κατά τη διάρκεια της Α' Σταυροφορίας, οι στρατιές των ευρωπαϊκών χριστιανών πολεμιστών εισβάλλουν στην οχυρωμένη Ιερουσαλήμ και αρχίζουν τις σφαγές των μουσουλμάνων κατοίκων της.

1789 Πέφτει η Βασίλη, σηματοδοτώντας την έναρξη της Γαλλικής Επανάστασης. (Εθνική εορτή της Γαλλίας)

1795 Ο Ρουζέ ντε Λιλ τραγουδά για πρώτη φορά τη Μασσαλιώτιδα Η «Μασσαλιώτιδα» υιοθετείται και επισήμως ως ο εθνικός ύμνος της Γαλλίας. Γράφτηκε το 1792 από τον Ρουζέ ντε Λιλ.

1824 12.000 Τουρκαλβανοί υπό τον Γιουσουφ Περκόφτσαλη, ξεκινώντας από τη Γραβιά, επιτίθενται εναντίον της Άμπλιανης Φωκίδος, όπου έχουν οχυρωθεί 3.000 Έλληνες υπό τον Νάκο Πανουργιά. Έπειτα από σκληρή εννιάωρη μάχη, οι Έλληνες τρέπουν σε φυγή τους Τουρκαλβανούς και τους καταδιώκουν επί τρεις ημέρες. Πεσόντες 37 Έλληνες, 2.000 Τούρκοι νεκροί. (Η Μάχη της Άμπλιανης)

1867 Ο σουηδός βιομήχανος εκρηκτικών Άλφρεντ Νόμπελ επιδεικνύει ενώπιον άγγλων ειδικών τη νέα του εφεύρεση, τη δυναμίτιδα.

1969 Ο Πόλεμος του Ποδοσφαίρου Ένας διαφιλονικούμενος ποδοσφαιρικός αγώνας ανάμεσα στο Ελ Σαλβαδόρ και την Ονδούρα προκαλεί τον πόλεμο μεταξύ των δύο χωρών, με 3.000 νεκρούς και τραυματίες.

1992 Ο αδικοχαμένος θάναος Αζαρλιάν Σημειώνεται απόπειρα δολοφονίας εναντίον του υπουργού Οικονομικών, Ιωάννη Παλιαοκρσά, από τη «17 Νοέμβρη» στην πλατεία Συντάγματος. Σκοτώνεται ο περαστικός θάναος Αζαρλιάν.

Γεννήσεις

1896 Μπουεναβεντούρα Ντουρούτι, ισπανός αναρχικός, από τις ηγετικές φυσιογνωμίες της δημοκρατικής παράταξης στον ισπανικό εμφύλιο. (Θαν. 20/11/1936)

1906 Τομ Κάρβελ, ελληνοαμερικανός επιχειρηματίας (Θωμάς Καρβέλας) στο χώρο του χύμα παγωτού και από τους πρωτοπόρους της δικαιοχρησίας (Franchise) με την αλυσίδα Carvel. (Θαν. 21/10/1990)

1918 Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, σουηδός σκηνοθέτης. («Φάνυ και Αλέξανδρος», «Κραυγές και Ψίθυροι», «Σκηνές από ένα γάμο») (Θαν. 30/7/2007)

Θάνατοι

1809 Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, κατά κόσμο Νικόλαος Καλλιβρούτσος. Μυστικός θεολόγος και φιλόσοφος. Θεωρείται ως μία από τις ηγετικές μορφές της κίνησης των Κολλυβάδων Πατέρων, μαζί με τους Μακάριο Νοταρά και Αθανάσιο Πάριο. Είναι ο συγγραφέας του «Πηδαλίου», της «Φιλοκαλίας» και του «Ευεργετινού». (Γεν. 1749)

1943 Λουτζ Λονγκ, γερμανός αθλητής του άλματος εις μήκος, ο μεγάλος αντίπαλος του Τζέσε Όουενς στο τελικό του αγωνίσματος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου το 1936. (Γεν. 27/4/1913)

2003 Κομπάι Σεγκούντο, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Φρανσίσκο Ρεπιλάδο, κουβανός κιθαριστής και συνθέτης, που απέκτησε διεθνή φήμη το 1997 με το άλμπουμ «Μπουένα Βίστα Σόσιαλ Κλαμπ», το οποίο απέσπασε πολλά Γκράμι, ενώ εμφανίστηκε και στην ομώνυμη ταινία. (Γεν. 18/11/1907)

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Το Κυπριακό

Η Ιστορία σύμφωνα με την Πολιτική Οικονομία είναι «οικονομία σε δράση», που θα πει ανταγωνισμοί μεταξύ: ατόμων, Ομάδων, τάξεων και κρατών για τροφή, ενέργεια, υλικά μέσα και πολιτική δύναμη. Οι προσωπικότητες που προβάλλουν ως ιστορικά πρόσωπα προκύπτουν ως αποτέλεσμα και όχι ως η αιτία που κινεί την ιστορία. Ο Αγαμέμνωνας, ο Αχιλλέας και ο Έκτορας, δεν θα είχαν ακουστεί αν οι Έλληνες δεν επιδίωκαν να αποκτήσουν εμπορικό έλεγχο στα Δαρδανέλια. Όμως, οι Έλληνες ήξεραν να καλύπτουν με ποιητικό ίστρο τα γυμνά οικονομικά συμφέροντα με το φύλο συκής της λογοτεχνίας: «Πιο καθάρια και από το νυχτερινό αεράκι, και ντυμένη στην ομορφιά χιλιάδων άστρων παρακίνησε χίλια καράβια των Αχαιών στην Τροία!». Στην εποχή μας, εποχή πέρα για πέρα υλιστική, οι πόλεμοι δεν θα μπορούσαν να αιτιολογηθούν ως «γυναικοδουλειές». Στο παρελθόν Χρησιμοποιήθηκαν και οι θρησκείες για την επιθετικότητα και τον έλεγχο των λαών, και με την εκβιομηχάνιση και την δημιουργία των εθνικών κρατών τον 19ο αιώνα, ο εθνικισμός αποτέλεσε το πρόσχημα για τον οικονομικό έλεγχο μεταξύ των τάξεων και των κρατών.

Στην αναψηλάφηση της πρόσφατης Κυπριακής ιστορίας, πέραν από τις αναλύσεις των ιστορικών, έχουμε και τα απομνημονεύματα των στρατιωτικών που πήραν μέρος από υψηλές θέσεις στην κυπριακή τραγωδία. Αν η Σμύρνη είναι μια περίπτωση που «έκλισε» για το ελληνικό συλλογικό φαντασιακό, η Κύπρος είναι μια ανοιχτή πληγή, ακόμα, που κρύβει ακόμα πολύ μυστήριο, διότι πως είναι δυνατό να επιτρέψει η κατεστημένη τάξη που διαχειρίζεται τις τύχες της Ελλάδας, να αποκαλύψει το πόσο προδοτικό ρόλο έπαιξε στην Κύπρο, μόνο και μόνο για να έχει την καλή μαρτυρία των υπερατλαντικών της προστατών.

Σε ένα του βιβλίο που κυκλοφόρησε το 2004 με τον τίτλο «Κύπρος- Εθνική μειοδοσία», ο Πανουργιάς - Πανουργιάς, που διετέλεσε διευθυντής προγραμματισμού-συντονισμού ΓΕΘΑ (1962), Επιτελάρχης Στρατιωτικής Διοίκησης Αιγαίου (1964), Υποδιοικητής-Διοικητής XX ης Τεθωρακισμένης μεραρχίας (1964-1965), Διευθυντής του Ε.Γ./ΓΕΣ (1966-21/4/1967) και αργότερα στρατιωτικός σύμβουλος του Καραμανλή, που διετέλεσε ακόμα βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στις εκλογές του 1974, 1981, 1985, και Υπουργός Συγκοινωνιών 1974-1976, μας περι-

γράφει τα γεγονότα την πρώτη χρονιά της Στρατιωτικής Δικτατορίας (1967), μέσα από τη μελέτη ντοκουμέντων ελληνικών, τουρκικών και αμερικανικών, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Στρατιωτική Δικτατορία λειτούργησε ως όργανο των αμερικανών για να διώξουν τον Μακάριο από την Κύπρο και να ασφαλίσει το νησί στην αμερικανό-νατοϊκή επιρροή. Ο Πανουργιάς ως αντικομμουνιστής, δεν εκφράζει στεναχώρια για το ότι οι Αμερικανοί και τα χουντικά τους όργανα επιδίωκαν να ξεπαστρέψουν το Μακάριο. Εκφράζει στεναχώρια για το «ξεφτίλισμα» της ελληνικής στρατιωτικής ηγεσίας διότι αν και πίστευαν στο αξιόμαχο του ελληνικού στρατού, οι χουντικοί υπέκυψαν στις τουρκικές απειλές για εισβολή αν δεν απέσυραν από το νησί την ελληνική Μεραρχία. Από την αναψηλάφηση των ντοκουμέντων, βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι αμερικανοί «παραμύθιαζαν» τους χουντικούς με την υπόσχεση ότι εφόσον διώξουν τον Μακάριο, οι τούρκοι θα ανέχονταν την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Όμως, στην ενορχηστρωμένη κρίση που δημιουργήσαν οι Τούρκοι σε τουρκοκυπριακά χωριά με απειλή εισβολής, οι αμερικανοί αντί να πάρουν το μέρος της Ελλάδας, συμβούλευαν τους χουντικούς να υποκύψουν στις απαιτήσεις των Τούρκων. Έτσι απεσύρθη η ελληνική Μεραρχία από την Κύπρο, για να αποτελέσει το πρώτος σκέλος ενός σχεδίου που θα ολοκληρωνόταν το 1974 με το πραξικόπημα κατά του Μακαρίου και την εισβολή των Τούρκων. Ο Πανουργιάς που εξιστορεί το φιάσκο και τον εξευτελισμό των ελλήνων από τους τούρκους τον Νοέμβριο του 1967, δεν ήταν αντίθετος στην δικτατορία. Διότι θεωρούσε ότι καλώς έγινε, για να σταματήσει η άνοδος του κόμματος Γ. Παπανδρέου στην εκλογές που επρόκειτο να γίνουν το 1967. Όμως τον έτσουζε το ξεφτίλισμα της Ελλάδας. Όπως ανέφερε αργότερα ο τούρκος πρωθυπουργός Demirel, στον έλληνα επιχειρηματία Κυρατσάκη που χρησιμοποιούσε ως σύνδεσμο με τους τούρκους ο τέως πρωθυπουργός Σ. Στεφανόπουλος: «Περιμέναμε ότι θα υποχωρούσαν οι Έλληνες, αλλά όχι ότι και θα ξεβρακωνόνταν». Ο Πανουργιάς κατά την μεταπολίτευση, γράφει στα απομνημονεύματά του, πως όταν συνάντησε στο δικαστήριο τον συμμαθητή του Πατακό του είπε: «Μπορούμε ενδεχομένως να σε συγχωρέσουμε για την 21 Απριλίου, λόγω της μεγάλης πολιτικής αναταραχής που επικρατούσε τότε. Για την απόσυρση όμως των στρατευμάτων μας από την Κύπρο, θα έπρεπε να παραπεμφθείς στο στρατοδικείο».

Ο Πανουργιάς ως αντικομμουνιστής, δεν εκφράζει στεναχώρια για το ότι οι Αμερικανοί και τα χουντικά τους όργανα επιδίωκαν να ξεπαστρέψουν το Μακάριο. Εκφράζει στεναχώρια για το «ξεφτίλισμα» της ελληνικής στρατιωτικής ηγεσίας